

GAZETA KRAKOWSKA

N° 61.

W ŚRODĘ DNIA 31. LIPCA 1799.

Z Krakowa d. 30. Lipca.

W tych dniach przechodziło przez Myślenie 3 kolonami korpus emigrantów Francuzkich pod Xięciem Konduszem będących na żołdzie Rofsyyskim, dla działania znowu w terażniejszej wojnie. Przy nim znajduje się 2000 woyska Rofsyyskiego pod jenerałem Bauer. Xzę Kondusz znajduje się sam przy swoim korpusie.

Z Wiednia d. 24. Lipca.

Z Strony gubernium niższej Austrii wyszło następujące obwieszczenie: "Na ostatnie oznajmienie tyle się chirurgów medycowato, że już niemi dostatecznie są szpitale armii opatrzone. Nacisk ten jest iasnym dowodem, iak każda klasa mieszkańców jest skora do poświęcenia się na usługi oyczyzov. Doktorowie i chirurgo wie mogą odtąd swoje cywilne zatrudnienia i nauki spokojnie kontynuować, a na przyszłość zamawiają się ich usługi przy armiach. Z tym wszystkim, gdyby którymśdy chirurg pragnął się jeszcze poświęcić wołowej służbie, ma się tymczasowo zgłosić, imię jego będzie zanotowa-

ne, a za nappierwszą porą, będzie z ukontentowaniem umieszczony. W Wiedniu d. 6 Lipca 1799.

Arcy Xzę Karol zaszczycając swemi względami nawet wśród szczęku broni każde uzyteczne w naukach przedsięwzięcie, napisał do zasłużonego wydawcy, wśródzie z oklaskiem przyjętego, pracowitego Dykeyonarza topograficzno pocztowego wszystkich miysc Cesarskich dziedzicznych krajow, P. Krystyana Crusius, kontrolora głównej ekspedycyi delizansu, z powodu tego dzieła następujący łaskawy list z głównej swej kwatery Kloten: "Osobliwie Kochany! List WMPana pod d. 4 t. m. pisany odebrałem z kontynuacją jego dykeyonarza topograficzno pocztowego, i bardzo mu za niego dziękuję. Ile chwale to uzyteczne przedsięwzięcie, tyle będzie mi miło w każdej okazyi wesprzyć Jego usiłowanie, i okazać mu moją przychylność, z którą zostaję.

Wianu dobrze życzliwy.

Z Kloten d. 17 C erwca 1799

A Karol. F. M.

Z dnia 14 na 15 t. m. w nocy zostały

podług doniesienia F. Z. M. Kray z przodu przed Mantuą rowy otwarte; roboty tak dalece nie były od nieprzyjaciela postrzeżone, iż wystawiane na dzień nieprzyjacielskie widety zadziwiły się nad wszczętą w nocy paralelą. Po uczynionym doniesieniu i przedsięwziętym przez nieprzyjacielskich officyerow rekognoskowaniu, któremu się z naszej strony spokojnie przypatrywano i roboty pilnie daley prowadzono, zaczęto ze wszystkich szanow straszliwie ognia dawać z armat i bomby rzuć, jednak nie zabito nam tylko 2 ludzi i 2 raniono, ponieważ od rana jeszcze wszyscy siedzieli w ziemi. — Paralela z 3 długimi komunikacyami była gotowa, tylko nie miała jeszcze dosyć szerokości, i potrzeba ją było opatrzyć wysypami i batteriyami przeciw wycieczkom, nad czym pracowano d. 15 we dnie i w nocy. — Dnia 16 z rana był nieprzyjacielski ogień, który cokolwiek w nocy zelżył, jeszcze mocniejszy, mimo jednak tego postanowił F. Z. M. Kray następney nocy otworzyć drugą paralełę od wzgorku Osteria aż do placu Bellfiore. W nocy niewiele dawano z fortecy ognia, lecz zrana znów był mocniejszy; nasi robotnicy byli zatrudnieni rozszerzeniem drugiej paraleli, opatrzeniem iey wysypami, i batteriyami.

Przed cytadellą Aleksandryjską były już, podług doniesienia jenerała iazdy Melas, d. 14 komunikacye za batteriyami porobione, przeciw wycieczkom zastony poczynione i powiększey części na batterye armaty zatoczone. Tego samego jeszcze dnia kazał F. M. L. hrabia Bellegarde nieprzyjacielskiego kommandanta tey cytadeli, jenerała Gardan, do poddania się wezwąć, lecz odebrał odpowiedź, iż ustawy

iego kraju i honor nakazują mu bronić tego miejsca. Dnia 15 o godzinie w pół do 4 zaczęto z 21 batteryy do cytadeli strzelać, i jak jenerał Melas donosi, zapalono nieprzyjacielowi granatowy magazyn i koszary. — Dnia 16 w nocy wyruszono z naszej strony z pierwszey paraleli i zbliżono się z robotą o 260 krokow ku palisadom. Strata nasza wynosiła w przeciągu tych 24 godzin 8 zabitych i raniomych ludzi.

Nieprzyjaciel opuścił już całe południowe Włochy, a nawey Liworno; patrole nasze zachodzą do Florencyi, Pistoia i do okolic Luky, gdzie ma jeszcze garnizon z 2000 Francuzow zostawać. Reszta pobitey Macdonalda armii miała się po nad brzegami przez gory cofnąć i w okolicach Graui z Moreau złączyć. — W małym okręgu Genueskim Riviera gdzie się nieprzyjaciel mieści, cierpi wielki niedostatek żywności, a gdzie się podiazdy iego dla zabrania oney pokazały, są przez zbrojny lud napadane i rozpędzane. — Z Florencyi przybyło 23 Piemontckich officyerow i 361 prostych, stojących tam garnizonem, jako dezertierow do Reggio; ci potwierdzają także zupełne cofnięcie się nieprzyjaciela z południowych Włoch, i dodają jeszcze, że Anglicy zabrali wiele okrętow z kosztownościami, które Francuzi na przed wysłali.

Z Konstantynopola donoszą, iż w listach z Jaffy pod d. 30 maja odebrano autentyczną wiadomość, że Buonaparte po przypuszczeniu 13 mocnych szturmow do Akry, przymuszonym się znalazł opuścić oblężenie tego miasta, umyknąć do Gaza, z kąd głębiey udał się w kraj; przez cały zaś marsz ścigali Arabowie resztę iego piękney i ćwiczoney armii aż do Egiptu.

Potwierdza się, że go to obłożenie nie tylko 18,000 ludzi, 8 jenerałow, wybor jego armii kosztowało, ale nadto, że okolice między Akra i Gazą zastał choremi i ranionemi. Reszta jego artyleryi została w Jaf fa zaambarkowaną, dla przewiezienia iey do Danetty; lecz gdy kommandant okrętu nie miał ani wody, ani żywności, popłynął ku eskadrze Angielskiej, krążącej w tamtych okolicach, poddał iey się dobrowolnie, i znalazł u nię wszelką pomoc. — Z tad można sobie wystawieć, jaki los czeka wkrótce bywszego Alexandra wielkiego, iak go już jedno Francuzkie pismo nazywa. Dziennik wolnych ludzi przywodzi iawne nieukontentowanie, że więcej nie słychać publiczney pochwały armioy, któreby się wczym oyczyźnie zasłużyły. Owszem (dodaie tenże dziennik) zostaiemy w smutnym oczekiwaniu usłyszenia wkrótce, że armia Btleemska nie zasłużyła się oyczyźnie. — W dzienniku Spectateur du Nord czytamy między innym wypis z listu Alexandryi, w którym mowi, że Francuzcy badacze natury zatrudniaia się czynnie w Egipcie swemi przedmiotami. Gornicy nieznalezli tam nic ważnego; ale uczeni odkryli w wielu miejscach wyższego Egiptu kilka tysięcy najpiękniejszych kolonn Egipskich z granitu i marmuru, które były piaskiem Nilu przyasypane. Między temi są największey uwagi godne kolonna Pompeiusza i obeliski Kleopatry, na których znajduią się najpiękniejsze hieroglify i które przez dawność czasu naymniey na swoim przepychu nieustraciły. Astronomowie wystawili na swoje obserwacye dwie murowane wieże, a indzenierowie zrobili plan Alexandryi i całej okolicy. O morowcy zarazie

wzmiankuie ten list, że ona tam nie czyni takiego wrażenia iak w Europie; chodzą spokojnie po tych nawet ulicach, gdzie ta choroba grabuie, a naywięcey chorych umiera z niedostatku pomocy, ponieważ strach iest daleko większy, niżeli sama choroba, co tamteysi lekarze iednostajnie przyznają. Jak tylko Francuzi tam przybyli założono lazaret między dawną wyspą Pharos i wniściami do starego portu.

Z Berna d. 2. Lipca.

Na dniu 27 przyszło iak mowią w okolicach Zug do bitwy; lecz iey szczeguły nie są nam wiadome. Od strony Zurich Francuzi posyłają swoje patrole aż do Sihl, co ywa powodem do utarczek pomiędzy przedniemi strażami. W Waleis zupełna spokojność panuie, pomimo obozu przy Sierre, ma bydź niebawnie oboz inny w niższym Waleis założony.

Wielu z naszych prawodawcow wyraźnie okazują swoje nieukontentowanie z powodu, że obywatel Ochs nie iest ieszcze areztowanym. Utrzymują że znajduią się pisma ktoreby krok takowy dostatecznie usprawiedliwiły. Oskarżają tego bywszego dyrektora, że był przyczyną rozpruzzenia się woyska Szwaycarskiego, które niedostatek żołdu i żywności sprawiły. Dziennik nasz urzędowy mowi w tej mierze:

„Wiele naznaczają przyczyn złożenia tak nagłe przez obyw. Ochs dyrektorskiego urzędu. Za pierwszą kładą, że dyrektoryat Francuzki żądał tego; lecz zapomniao, że Rapinatow nie masz więcej w dyrektoryacie Francuzkim, i że teraznieysy Rządecy rzpltey Francuzkiej nie rozpoczyneliby swiego urzędowania ad zadania ciasu niepodległości rzpltey Hel-

weckiej. Drugim tego powodem było iak mówią, że obywatel Ochs chętnieby był uczynił krok takowy, w nadziei zagładzenia tego którego dokonał w miesiącu czerwcu 1798 i pogodzenia z rządem ludzi których zasiadanie jego w dyrektoryacie niespokojnemi czyniło. Lecz ci którzy znają obywatela Ochs wiedzą, że wprowadził się na mieszkanie do pałacu Erlach aby iak Statuder panował, nie zaś, aby iako bywasy urzędnik z niego wychodził. Trzecią nakoniec ma być tego przyczyną, że obywatel Ochs nagle wezwanym został do wyboru, między złożeniem natych miast, lub czekaniem niebawnego przeciw sobie zaskarżenia. " Oto są niektóre wyiątki z poselstwa dyrektoryatu o położeniu Helwecyi:

" Spoznienie w zaprowadzeniu systemu skarbowey, szkodliwe wydało skutki, ponieważ potrzeba ją było wykonywać w ten czas, kiedy zamiary zlechętnych już swego celu dopięły; mnożyły się zawady i opory w wypłacaniu, a wydatki powiększały się w sposobie okropnym. Obywatele prawodawcy! Dozwoliliście dyrektoryatowi summ znacznych użyć; lecz powiolen wam oświadczyć, że te summy w większey części były zawodnemi, i że skarb publiczny od dawnego już czasu jest w niemożności ich wypłacenia. Nagłe nasze potrzeby skłaniały dyrektoryat wykonawczy do proponowania wam wiele razy nadzwyczajaych środków dla ich zaspokojenia; z tych niektóre zyskały wasze potwierdzenie, lecz w powszechności, nigdy skutek nadzieiom naszym nieodpowiedział. Lud z zwłoką płaci, albo wcale niepłaci, a nie dostatek powiększa się w miarę wznastających potrzeb i nie-

bezpieczeństw oyczyzny, lub zmniejszających się iey źródek. Narod iednak Helwecki nie jest przywiedziony do niemożności. Posiada on ieszcze dostateczne źródła, lecz samoistność i lakomstwo iednych, niechęć drugich, a ciężłość i oddalenie wszystkich od użycia wielkich środków korzystać z nich nie dozwalaiają. Dyrektoryat wykonawczy zatrudnia się bezustannie środkami, dążącemi do pokonania zawad, przeszkadzających wpływowi dochodow z podatkow do skarbu publicznego; lecz w swoich usiłowaniach mało nadziei pokłada; pokiniętość z oziębłością będą w porządku dziennym. Obywatele Prawodawcy! Nie można już dłużej oszczędzać tych którzyby chcieli bieg rewolucyi wstrzymać. Samoistni i zlechętni wszystkich klas bez rozliczy powinni się dowiedzieć, że nie masz dla nich zbawienia tylko służąc rzpltey. — Nie masz woyska bez skarbu, oto jest czego my teraz doświadczamy. Dyrektoryat wykonawczy nie może was uwiadomić dokładnie o stanie i liczbie woysk naszych, tyle dyzercye rachunek iego czynią niepewnym. Wię on tylko że armia Renu przewidziona do 5000 ludzi naygwałtowniey potrzebuie być na nowo urządzoną, wyćwiczoną, i ściśle poddaną karności. Szereg iey mogłyby być bez wątpienia dopełnione przez przymuszenie dezertierow do powrócenia pod swoje sztandary; lecz poki skarb publiczny nie będzie w stanie dostarczyć na ich potrzeby, dyrektoryat wykonawczy wstrzymać się musi od użycia tego kroku, który spokojność publiczną naraziłby na niebezpieczeństwo. Przed wszystkim potrzeba nayprzod zapłacić zold sległy, i zapewnić na każdy miesiąc

przodem wypłacenie żądru następnego. Na zaagleniu więc, do zapłacenia uchwalonych podatków granituje się dzisiaj cała trudność. Ten sam stan przykry czuć się daie w innych wydziałach rządu. — Żywność jest zapewnioną na miesiąc kilka, przez magazyny które jeszcze pozostały, przez te, które Francuzi mają założyc na utrzymywanie wojsk swoich i przez artykuł przymierza handlowego, pozwalającego w każdym czasie wywieść z Francyi 200,000 cetnarow zboża. Powiększmy tylko nasze usiłowania dla przeszkodzenia zacięciu resaty kraju naszey rzpltey, Zgromadźmy ze wszystkich stron broń, amunicyje i wojsko, umiemy korzystać z zczodełkra iu niedając się, zastraszyć białym i proźnym skrupułow. ... Obywatele prawodawcy! na samym iedynie wojsku w tym momencie powinna polegać nadzieia oyczyny. Na dopełnienie więc wojska, na zabezpieczenie od przykrych potrzeb naszych obroncow, wszystkie nasze starania łożyć powienimy."

Z Paryża d. 12. Lipca.

Umieszczony w tutejszych piśmach list zgłowney kwatery Włoskiej naszey armii, zawiera w sobie między innym, co następuje: "Co za nagła odmiana; nadzieia nasza widzieć połączone armie Macdonalda i Moreau już zniknęła! Dywizya generała Victor, która miała przy Placencyi podać obiem armiam ręce, także pobita została i cofając się przez gory Geneueńskie wiele ucierpiała. Moreau, który w d. 20 tak znaczne odniósł korzyści nad Bellegardem, musi odstąpić owocow awcy wygraney i cofnąć się znowu do Genui, gdzie dziś wieczor z armią stanie. Macdonald trzymał się bardzo walecznie,

ale Suwarow z przybyłym korpusem Rosyyczekow zdecydował zwycięstwo. Austriacy i Rosyianie nie ustępują nam teraz w biezym: rowna waleczność, rowna zaiadłość. Korpus Polakow miał być z jenerałem Dambrowskim poymany; to by dla nas było nieznośną stratą, gdyż Polacy potykają się gdyby Lwy. Skutki z porażki Macdonalda są nie wyrachowane: iakże nadgrodzić tę stratę? czemuż bywszy dyrektoryat nie posłał dawno posiłkow? Zdaie się iak gdyby chciano poświęcić armie we Włoszech. Z drugiey strony dowiadujemy się z największym nieukontentowaniem, że cytadela Turyńska poddała się, zapewne z boigźni lub zdrady. Wniyście i weyście z Włoch przez Szwajcaryą, i przez gorę Cenis jest nam teraz odcięte, a korpus oblęgający cytadelę Turyńską pomnożyło liczbę nieprzyjaciół, z którymi walczyć mamy. Zdawałoby się, iż wszystko nieszczęście musiało się na naszą Włoską armią zebrać; w tym momencie krąży Angielska flotta od 28 żagłow między Liwornem i Tulonem; wczoray znajdowała się na wysokości tutejszego portu, i postaća propozycyą, iż chce 1000 do 1200 Francuzkich jeńcow na słowo wysadzić, że nie będą wtey wojnie przeciw Anglii, ani tey sprzymierzyncow służyć. Ludnie ci zostali na 3 fregatach i 1 kuirze zabrani, płynąc z wiadomościami od Buonapartego z Egiptu. Po 45 dniowey żegludze mając już do Tulonu zawiaść, zostały od flotty Angielskiej poymane. Co się stało z Francuzką flotą nie wiemy; znajdowała się moment w Geneueńskich wodach, ale nagle zniknęła. W Genui panuje największy niedostatek żywności, a teraz tam jeszcze przybywa armia Me-

repu. Genuencykowie są bardzo zatrważeni. Od strony morza nie możemy żadnych dowozów dostać, a to co Moreau przy postępowaniu na przed zebrał, nie wystarczy dla jego samej armii ledwie na kilka dni. Miało być w projekcie; że się Moreau miał w Toskańskie cofnąć i tam się z Macdonaldem złączyć, ale projekt ten wielu podpadał trudnościom. Z drugiej strony rozpuszczają, że cofnięcie się nawet do Francji jest bardzo trudne, ponieważ w tyle miało 8000 Austryaków do Savona postąpić, dla zającia nam przepraw. Z tym wszystkim całe nasze zaufanie pokładamy w Moreau.“

Inny list pod d. 30 czerwca umieszczony w dzienniku *Clef du Cabinet*, mieści w sobie między innymi: "Jenerał Macdonald cofając się stanął d. 23 czerwca w Pistoia. Przez wschodnie okolice Genueskich brzegów zostaje jeszcze komunikacja między armiami Macdonalda i Moreau otwarta. Dywizje Lapoyse i Viktor trzymają wąwozy Apenninow osadzone, i bronią drogi Corniche nazywanej, która jest nader ważna, gdyby się Francuzom przyszło cofać, jednak nie mogą przez nią tylko pojedynczo ludzie przechodzić, artylerya nie może być prowadzona. Jenerał Moreau znajduje się tu; lecz powrót jego armii pomógłby bardziej panujący tu niedostatek żywności. Do okolic przeprawy Corniche posłano jeszcze więcej wojska, dla zabronienia nieprzyjacielowi przecięcia Francuzom przez Oneglia i Savona cofnięcia się. Teraz wszystko na tym zawisło, nie dopuścić mu wykonania tego projektu.“

Z Nicei donoszą pod d. 1 lipca, że 1200 matkow i żołnierzy, których Au

gielska flotta przy Tulonie na 4 Francuzkich okrętach zabrała, a na ląd wysadzone mi zostali i do Villefranka przybyli, gdzie kwaraantynę wysiadują. — Jenerał Marbot, bywszy członek rady starszych, został od dyrektoryatu kommandantem 17 dywizji w Paryżu mianowany, na miejsce jenerała Joubert, który tę kommandę złożył, mając i tak ciągle słyhać, obciążenie nad Włoską armią kommandę. — Jenerał Macdonald pojechał na urlop do Francji, dla poratowania zdrowia. — Jenerał Lefevre, który na swoje rany wyleczony został, jest kommandantem części armii Reńskiej w okolicach Worms mianowany. — D. 26 czerwca poszedł jenerał Grenier w 10,000 ludzi z Nicei, dla złuzowania jenerała Munsier w Coni. — Z 600 popisowych, którzy z Bourges wyszli, uciekło w drodze 332, którzy eo dzień mordercy popelniają. — D. 27 czerwca atakowali Austryacy i Rosyjanie Piemontskie miasto Fenestrelles na granicy Francji. Twierdzy tamtejszej odcięto komunikację z Francją; lecz jest na półtora miesiąca żywność opatrzona, i znajduje się tam 1200 artylerystów.

Z Bałony donoszą pod d. 1 t. m. "Wczoraj przebiegał tędy kurjer z Kartageny. Według jego wyznania weszła Francuzka flotta od 22 liniowych okrętów d. 23 czerwca do Kartageny. W krotce zanią nadeszły 3 Francuzkie fregaty i 1 kuter z Tulonu. Z Hiszpańską flotą admirała Mataredo będzie ta flotta, która ma w krotce razem na morze wyjść, 40 liniowych okrętów prócz fregat mocna." W liście iednego officjera z Francuzkiego okrętu pisanym d. 24 czerwca z Kartageny czytamy: "Wczoraj przybyła tu nasza flotta. Złączenie się z Hiszpańską flotą

wielką wnos i w Hiszpanach sprawiło radość. Względem dalszego przeznaczenia floty panuje większa tajemnica. W późniejszym liście do 26 czerwca z Kartageny donoszą, że 15 liniowych okrętów Angielskich blokują tamtejszy port, i te są dostateczną siłą do zabronienia wyjścia obu flotom, ponieważ wniknięcie do tamtejszego portu jest bardzo ciasne. W Kartagenie panuje wielka susza obawiają się niedostatku wody; krople deszcza zbierają w łupiny z iay.

Dnia 28 czerwca przybyło do Villa Franca przy Nicei 36 do 40 statków ze zbożem. — Z 3000 lądowego Hiszpańskiego wojska, które się w Rochefort znajdowały, poszło 1200 ludzi na garnizon do Roszeli, 200 zostało w Rochefort, a reszta znajduje się na Hiszpańskich okrętach. — Kluby czyli towarzystwa ludu bardzo się pomnażają. W Wersalu już także jeden utormowano. Tutejsze towarzystwo przyjaciół Rzeczypospolitej wywiesiło naradzenia swojej pierwszej sesyi: poprzysięga nienawiść nieprzyjaciółom, obiecuje trwożnicelow publicznego majątku wskazać i żadnych nieprzyjmować adresów, jeżeli nie są od znanej osoby podpisane. — Szwedzki poseł baron Stael wyjechał ztąd. — Pień został d. 28 czerwca pod kowoiem kilku żołnierzy i kommissarja rządowego z Briangon do Valence przeprowadzony. Doktorowie mówili, iż dla słabości zdrowia może tej podróży nie wytrzymać. — „Cwałpinująca teraznieysza partya (mówi przyjaciół ustaw) zrobiła dawniej z dyrektoryatu ciała prawodawczego, a teraz chce z ciała prawodawczego dyrektoryat zrobić. Wybory, które ta partya poczyniła nie każą się nic dobrego spodziewać.

Możnaby powiedzieć, że najniebezpieczniejsi ludzie z rewolucyi, zostali na urzędy wyniesieni. To nie może trwać: dążemy do anarchii, już gromadzą się rozrzucone żywioły jakobinizmu. Ciągłe chmury zbierają się nad horyzontem naszym &c. „ — Będący w Hadze nasz poseł Lombard de Longers przybył do Paryża. — W niektórych okolicach Francyi zaczęła głośno wołać pokoiu. — Niektóre nasze dzienniki mniemają, iż w pewnych przypadkach będą znów środki terrorysmu użyte. — Wczoraj zaszczerpito towarzystwo Raitszuli drzewo wolności. — Scherer nie jest do Templu zaprowadzony. — Nowy minister marynarki Bourdon objął już swój urząd. Armia nasza na rok 8 ma się składać z 565,200 ludzi. — Dla utrzymania wewnątrz spokojności będzie wydany adres do ludu. — Domy grow hazardowych zamknięto w Paryżu. — Obchod uroczystości d. 14 lipca już wyszedł. — W różnych miejscach poprzybijano buntownicze kartki. — Nowy minister policyi wydał okólnik do szrodkowych administracyi, wzywając ich do ożywienia ducha obywatelskiego i przyspieszenia szrodkow wojskowych. — Wczoraj podany został radzie 500 mocny adres tutejszych obywateli, w którym oskarżają między innym ministra zagranicznych związkow Taleyrand Perigord. — Rząd Hiszpański żądał z Francyi 3000 blach miedzianych do wybijania okrętów; ale ponieważ wywóz tego artykułu jest u nas zakazany, dyrektoryat udat się do ciała prawodawczego, o czym kommissya ma przynieść rapport. — Dla zapobieżenia mordom wewnątrz dekretowała rada 500: Krowni emigrantow i bywalsi szlachta, których synowie dorosli nale-

żą do szuanów lub rozbojniczych kup, będą w odpowiedzi za zaboystwo urzędników i kupców dobr narodowych. Tam gdzie niespokojność grozi, mogą być z wspomnionych klas zakładnicy wybierani, a jeżeli się ci w 10 dniach nie stawią lub uciekną, mają być jako emigranci uważani i traktowani. Za każdego zamordowanego urzędnika, kupca dobr narodowych lub obrońcę oyczyzny będzie 4 zakładników wyprowadzonych. Za każdego zamordowanego ma procz tego być kara pieniężna 5000 fr. do skarbu narodowego, 6000 dla wdowy, a 3000 dla każdego dziecięcia, żłozona. Ci obywatele, którzy przy napadaniu na nich, skalicznemi tylko będą, mają odebrać nadgodę najmniej 6000 fr. Wyżey wspomniane osoby są także w odpowiedzi za złupienie publicznych kas, za grabowanie własności, &c.

Z Laval d. 2. Lipca.

Caterysta szuanów, którzy pokazali się byli zbroyno w okolicach Ingrande Varades i St. Julien de Volvantes podzieliły się na dwie lub trzy kolony; jedna z nich zagnana od szefa batalionu Lafitvre przeszła za Loarę i posunęła się aż do Montfaucou, gdzie zagnana znowu od mocnych oddziałów woyska liniowego, uciekła; lecz bywszego adiutanta Stoffleta, który zdawał się być jednym z ich dowódców z bronią w ręku schwytano, i przed radą wojenną odhychającą się w Nantes stawionym został. Jenerał Travot z znacznemi siłami ściga ich i powiniśmy się spodziewać zupełnego ich zniszczenia. Drugi ich oddział uchroniwszy się kołomn Ascenis i Chateau Briant, między Joue i Raile od kołomu Nantes i Niorot rozpruszony został. W tej rozrawie wielu szuanów życie utraciło; my z naszey strony utraciśmy

kilku strzelców i jednego granadyera naszego ranionego. Pożsiay schwytano 4 dowódców i w małym folwarku przy Herblon rozstrzylano; jeden z nich znaczo obicował summy, aby mu się wymknąć dozwolono. Kolonna więc tych buntowników ta, która przeszła Loarę bezustannie jest ściganą, druga zaś jest zupełnie rozproszoną i z wielką usilnością stara się iey dowódców chwycić.

Rozprawa przy Chateau Briant między szuanami i republikanami była bardzo krwawą i trwała jak mówią, godzin 10. Czterech młodych ludzi z Angers i wielka liczba grenadyerów na placu boiu poległo. Liczba ranionych z strony republikanów jest prawie ta sama, co i zabitych. Strata buntowoiów nie wiadoma ponieważ zabitych z placu zabierają.

Z Moulins d. 3. Lipca.

Urządzoną kołomną woyska w porządku i dzisiaj z rana wysłano z niey 50 ludzi do roznych kantonów na ściganie popisowych opóźniających się z udaniem na swoje miejsca.

Z Zurich d. 10. Lipca.

Nie jeszcze dotąd nie zeszło ważnego między obu stronami armiami. Oczekują jak mówią, dla rozpoczęcia działań zupełnego od woysk Francuzkich opuszczenia krajów Włoskich i przybycia woyska Rossyjskiego będącego w warszu. Utrzymują że część armii Austryackiey uda się poniżej Reuu, a miejsce iey zastąpią woyska Rossyjskie. Legion Szwajcarski będący w armii Arcy Xela Karola liczy teraz około 4000 ludzi. Zamysliają procz tego nowe formować woyska Szwajcarskie; każdy okrąg dostawi 36 ludzi, lecz ośm już okręgów uskutecznić tego niechciały.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W ŚRODĘ DNIA 31. LIPCA 1799.

Z Genii d. 26. Czerwca.

Korzystam z momentu mojego przybycia do tego miasta, dla uwiadomienia cię o położeniu Malty i Egiptu. Miałem zlecenie w Tunis Malcę w żywność opatrzyć, iakoż dokazałem tego, że różne statki żywnością ładowne dostały się do tej wyspy. Potrafiłem równie wspólnie z konsulem przywrócić z Egiptem łączność korespondencyjną. Lecz konsul Angielski w Tripoli uprzedził admirała Nelson o naszych czynnościach, który natychmiast wysłał wojenny swój okręt Vangard dla oświadczenia Baszy Tripolis, że więcej żywności Francuzom nie ma dostarczać. Nakazał mu nawet a-by ich zaaresztował pod karą wojny i żalania się oto przed wielkim Sultaniem. Stałby basza nie mający śmiałości sprzeciwić się admirałowi Angielskiemu, rozkazy jego wykonał. Pomimo jednak naszego uwiezienia w domu konsula korespondencya z Egiptem łączność utrzymała się dobrze, Buonaparte wysyłał nawet powiele razy umyślnie dwa statki, dla powzięcia wiadomości o Europie. Nelson był równie o tym natychmiast uwiadomiony i przy-

szłał na dniu 19 Floreal okręt Portugalski Alfonse, pod rozkazami kommodora Cambelli, który oświadczył baszy żądanie, a-by mu zara wydał wszystkich Francuzów mieszkających w Tripoli. Basza lekkliwy rezwolił na wszystko, natychmiast 300 Turków, Maurów i Beduinów przyszedli do domu konsula, zajęli konsula, wice konsula, porucznika okrętu przyslanego od jenerała Buonaparte i mnie. Byliśmy bez kapeluszy i w pantoflach, wrzuczone nas na barkę i w okrutnym sposobie obeszlisię z nami. Przeprowadzono nas na okręt Alfonse i za ięńców Angielskich uśnienmi zostaliśmy. W mement potym reszta Francuzów w liczbie 42 tegoż samego doznała losu.

Zaraz po oddaleniu się naszym dom konsula wydany był na rabunek tak dalece: że we dwie potym godziny dom ten ze wszystkiego był ogołocony. Wszystko stało się łupem rabusiów, nasze papiery, pieniądze i kleynoty, a nawet należące do rządu były zabrane. Różni nasi przyciele odkupiwszy cokolwiek do nas należących rzeczy od rabusiów, oteż przeda-

iących, odesłali nam je na okręt. Postępowania komodora Portugalskiego względem nas nie możemy nie chwalić; okazał nam wszelkie w jego mocy będące względy. D. 23 Floreal płynęliśmy około Malty; odsia piono od blokady i na wysokości wysp Maritimes napotkaliśmy kommandanta Boalle płynącego po odstąpieniu od blokady. Miał 3 okręty i jedną fregatę. Płynęliśmy wraz z nim aż do Palermo; lecz Nelson dał mu natychmiast rozkaz powrotu do blokowania Malty. Tak dalece: że Malta przez dni 15 żadnego nie widziała okrętu. Nazajutrz po naszym do Palermo przybyciu, Nelson przyszedł na okręt i kazał powiedzieć przez komodora Portugalskiego, że przykro mu jest iż musiał użyć względem nas kroku który okoliczności koniecznie nakazywały, lecz że niechce abyśmy byli jeńcami i że każde wygotować statek dla odesłania nas do Genui. Nazajutrz przyszedł znowu powiedzieć nam, że statek jest już gotowy, że możemy płynąć, co też zaraz uczyniliśmy. Wypływając z Palermo to jest w niewielkiej z tamtąd odległości napotkaliśmy 4 wojenne okręty, idące na zmocnienie Nelsona. Był to admirał lord Cornwallis. W czasie naszego bawienia w Palermo, nieznajdowało się tam tylko 10 liniowych okrętów, 2 fregaty i 2 inne jeszcze statki, licząc w to i Portugalskie. — P. Sidney Smith mówi w liście swoim pod d. 20 z Akry pisownym, że Buonaparte i Kleber ruszyli na wyprawę przeciw Akrze, lecz on wcześniej uwiadomionym został, i odłączywszy się z okrętem Tigre i jedną e-

gatą dwiema dniami wcześniej od Francuzów do tej twierdzy przybył, że w drodze płynąc do Akry zabrał 6 szalup wojennych Francuzkich i statek transportowy ładowy armatami i amunicjami, które do twierdzy wprowadziwszy potrzebne rozrządzenia poczynił, że gdy Francuzi na dniu 18 pokazali się, znaczną odnieśli klęskę od własnej swojej artylleryi, którą dowodził niejakie Philippeaux, officyer w korpusie inżynierów i emigrant Francuzki. Ten to sam jest, który P. Sidney z Templu uwolnić potrafił. Francuzi mężay dawali odpor, lecz wiele utracili ludzi. Artylleryą w Akrze kierowali kanonierowie wyćwiczeni od nas w Konstantynopolu. Walka trwała aż do dnia 20, w którym list ten P. Sidney pisze. Mówi także, że Francuzi zgromadzili swoje sily i speybili się do przypuszczenia szturm. Niewiadomo jaki z tego będzie wypadek; lecz nieszczęściem dla nas, mówią, że ten emigrant Philippeaux jest człowiekiem obrotnym i dobrym inżynierem. Jest w wieku Buonapartego i razem w szkole wojskowej biali nauki. (*)

Z Kolonii d. 12. Lipca.

Listy z Lubeku donoszą, za rzecz pewną, o bliskim przybyciu korpusu wojska Rosyjskiego do tego miasta. Wnoszą że wojsko to jest przeznaczone na wyprawę gotowaną od gabinetu Angielskiego, króley wykonanie sdaie się być bardzo bliskim.

Powszechna nawet biegała pogłaska dnia z lipca w Belgium, że flotta Angielska od 200 żagli pokazała się na morzu

(*) Kawaler Philippeaux był officyrem w armii Króleykiej w Wandzie gdzie się dystyngował. Listy z Konstantynopola uwiadomiają nas, że umarł w Akrze na dniu 15 Maja na płucie krwią, do czego trudy i niewczesny były mu powodem.

Niemieckim i zdawała się kierować ku Zelandvi i Flandryi. Stosownie do tego, (mowidziennik Kolenski) załoga w Gandawie ruszyła dnia 4 dążąc do Ostendy; tegoż dnia część załogi Brukselskiej udała się drogą ku Brugis, i w powszechności wszystkie wojska będące w 9 departamentach udały się nad brzegi morskie. Dnia 6go przebrodził oddział wojska przez Brukselę idący od granic rzeczypospolitey Batawskiej na toż samo przeznaczenie. Przy wielkiej służbie Slickens 55 pułbrygada ob- zować będzie. Z drugiej strony przy Middelbourg, z wojsk Francuzkich i Batawskich założono oboz. Na wyspie Walcheren ogromne także wysypano baterye. Po wszystkich tych rozrządzeniach zostanie jeszcze wewnątrz rzeczypospolitey Batawskiej 4 puł brygady, 4 regimenta jazdy i korpus artylleryi konney wojska Francuzkiego.

W okolicach Wawre i St. Lambert nowe pokazały się nasiona buotu; jeden nabywca dobr narodowych i dwaj żołnierze zamordowanemi zostali.

D O N I E S I E N I A.

Pewney osobie w podroży dnia 27 Lipca r. t. na gościńcu Krakowskim, począwszy od Opatowca aż do Smółkowic, wypadło pudełko, w którym były tu opisane rzeczy:

1. Chustka muslinowa różowa nie wielka srybrem szyta jeszcze nowa.
2. Chustka muslinowa biała z dwiema rogami dzierganemi w ząbki, z szlaczkiem wąskim kolorowym w płomyczki.
3. Chustka jedwabna duża minioo szafirowa, szlaczki ponsowe z czarnym a dwa lilowe z żółtem.
4. Krawat muslinowy ponsowy złotem wyszywady.
5. Krawat muslinowy ciemnozielony blaszkami złotemi wyszywany.
6. Kołnierzyk linowy z białem szlaczkiem w gładzie.
7. Chustka ząbkowa biała o trzech rogach.

Wachlarzow dwa.

Rękawiczek par dwie.

Xiątek do nabożeństwa 2, jedna z podpisem właścicielki i z okularami.

Wstążek różnego koloru sześć.

Pudełko to było podługowate okryte chustką niebieską pod wieko.

Ktoby znalazł lub się o znalezionym dowiedział uprasza właścicielka o doniesienie do kantoru Gazety Krakowskiej pod Nrem 507 na Floryańskiej ulicy w Krakowie, gdzie przyzwieci; odbierze nadgodę.

Dnia 15 Października roku b. o godzinie 9 z rana C. K. cyrkularney Tarnowskiej Kunoellaryi fundi Religionis wioska Zabłocie dolne przy Tarnowie położona w trzechletnia arendowną posesyją to jest od 4 Lutego 1800 R. do 4lutego 1803 przez publiczną licytacyą wypuszczona zostanie.

Pretium Fiscii wynosi rocznie 291 zł. 2.

Vaxium zaś małże bydz złożone 29 6 xr.

Arendy kondycye na dniu licytacyi zgromadzonem konkurrentom w krajowym języku dokładnie przeczytane zostaną, o których jednak aż do dnia licytacyi w Kancelaryi Kr. prefektury Rażłowskiej codziennie dowiedziac się można.

Z Urzędu C. Kr. Dyrektowi kancelarney w Niepołomicach
dnia 19 Lipca 1799

K. Prokiesz adiunkt dyrekcyi

Nemice Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis Edicti hæc insinuat, quod nimirum Judeus Mostek Herszkowicz Incola Lublinensis ad hunc Magistratum adversus Judæos Szmul Judkowitz & Chaja conjuges, atque Judka Samulowicz uxorum filium Varsavæ degentes in causa puncto solutionis sumæ in unum Junctam 544 f. s. cum usuris ac Litis expensis Libellum porrexerit, judicisque opem quo ad ita justitia exigit impoloraverit; Cum autem Magistratus ob plane a Cæs. Reg. hæreditarius terris abseat, in ipsorum hic loci degentem advocatum Stanislaum Zieliński ipsorum periculo & impendio qua curatorem constituerit, cum quo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæreditariis terris jud. cod. ag. dabitur, atque etiam terminabitur; Ideo ipsi cum in finem admonentur ut pro die 6 augusti a. c. 1799 hora 9. mane in loco judicii, aut ipsimet compareant, vel dicto curatori, si quas forte haberent juris sui adminicula tempestivè transmittant, vel denique alium quampiam mandatarium constituent, magistratuique eundem denominent, & pro omnibus præscripto ea juris adhibeant media quæ ad sui defensionem, maxime efficaciam esse judicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis sæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebunt. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditarius terris Leges. — Datum Lublini die 3 maii 1799.

Fron. Wrabetz.

Theod. Gruell.

M. Greber,

(L.S.)

Ex Consilio Magistratus Cæs. Regio. Civitatis.
Lublinensis.

Ant. Zykiewicz, secr.

Podać się do wiadomości Publiczności; iż z mocy rozolucyi Sądu w dniu 19 lipca r. b 1799 nastąpioney. Licytacya domu w mieście Kazimierzu siedliska żydowskim, liczbą 126 oznaczonego, prawem przekonanego Żyda Marka Dachmuna własnego w dniach 29 sierpnia, 23 września, i w 10 października r. b. o godzinie 9 ranney na gronic tegoż domu, za gotowe pieniądze odprawiać się będzie, życzący sobie dom takowy nabydź, niechay się w miejscu i czasie wyżej oznaczonych znajdają. Dan w Kazimierzu d. 24 Lipca 1799 roku.

Jan Nep. Wistocki del. komm.

Szczepan Dunicz.

Magistrat Miasta Kazimierza każdemu do niezawodney wiadomości niniejszym podać, iż licytacya Folwarku mieyskiego Beyszcz i Deywor zwanego pod przysadową. niem Prześwietnego urzędu cyrkularnego Krakowskiego w Ratuszu miasta Kazimierza w dniu 2 miesiąca września r. b na lat 3 odprawiać się będzie cena roczna fiskalna takowegoż Folwarku zł pol. 2,600 a okondycyach znakowami w arendę nadmieniony Folwark ma bydź puszczoney, w kancelaryi swego magistratu dowiedzieć się można będzie ktoby więc arandy takowego Folwarku życzył sobie, niech się na terminie i mieyscu wyznaczonym stawj. Dan na sesyi Magistratu dnia 23 Lipca 1799.

Jan Dobrzański prezes.

Szczepan Dunicz

Maciej Maczeński.

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.

Wincanty Paczkowski pisarz.

Przez Magistrat miasta Cesarzsko Krolowskiego Kazimierza podać się do wiadomości. Iż na instancją Pani Antoniny Maydrowiczowey Kamienica Pana Szymona Sikorskiego mieszczanina Kazimierskiego tu w mieście Kazimierzu na ulicy Szwęka

Żwany stojąca liczbą 91 oznaczona, długami pierwszym zł. pol. 300 Jmć Xiedzom wikaryuszom Kosciła Katedralnego Krakowskiego, drugą zł. pol. 200 do Szpitala pod tytułem Świętego Leonarda tu w mieście Kazimierzu fundowanego, trzecią zł. pol. 3750 Elżbiecie Sikorskiej czwartą 310 czer. zł. Balcerowi Jeniemu czyli kompanii, piątą 64 czer. zł. Żydowi Lebel Jakóbowi, szóstą w drodze prawa dopiero byź winyko wana z pretensyi pochodząca do zł. pol. 3412 uroszona żydowski małżonkom Jakóbowi Jozesowi i Jachette, siódmą czer. 70 żydowi Samuślowi Szymonowiczowi należącemi się obciążona do zł. pol. 7100 sądownie na dniu 19 miesiąca Listopada R. 1799 oszacowana na satysfakcyą dtugu zł. pol. 1675 przez Antoninę Mazydrowiczową prawnem ewinkowanych w Ratuszu Kazimierskim w izbie kommissyonarzy z konzycyawi przez Jmć wierzycielow hypotekę na teyże Kamienicy maiacych, w kancelaryi swego Magistratu znajdującemi się (ktorych przyzrenienie każdemu jest wolne) ułożonemi za gotowc pieniądze na dniu 20 miesiąca sierpnia 17 miesiąca września, i 7 miesiąca października roku bieżącego o godzinie 10 ranney przez publiczną licytacyą, sprzedana będzie, raczym maiacy chęć kupna teyże Kamienicy aby na w zwyż wzmiankowany termin i miejsce przybydź mogli ninieyszemi obwieszczają się. Dan na sefsyi Magistratu dnia 16 Lipca 1799 roku.

Jan Dobrzański Prezos.

Szymon Kalkiewicz.

Walenty Janowski.

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.

Wincenty Paczkowski pięrz.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie oznaymia dzieciom le Roux de la Magdalaine tym edyktem publicznym: że ś. p. Jan Rewell konsyliarz Króla Jmć Polskiego testamentem swoim w Warsawie dnia 7 Stycznia 1792 roku spisany, troje dzieci, czwartę siostrzenicy swojej le Roux de la Magdalaine, to jest: dwóch synow i jedną córkę dziedzicami summy 5000 czer: zł. ustanowit z tym warunkiem: ażeby Pani Jankowska druga siostrzenica i go, użytek od teyże summy 5000 czer. zł. dożywotnie pobie sta, że zatym teraz po śmierci P. ni Maryanny Jankowskiej dnia 9 września 1794 roku nastąpioney 102 pobieranie użytku ustało, i summą 5000 czer: zł. na dzieci le Roux de la Magdalaine spada.

Gdy zaś C. K. sądom tuteyszym miejsce przebywania wspomnionych dzieci nie jest wiadome, praeo na prozbę ustanowionego kuratora adwokata Liebicha, stosownie do Rozdziału 18 części II. ordynacyi sądowej, też dzieci edyktem ninieyszym wzywają się: ażeby na poźniej w przeciągu lat trzech oświadczenie swoje względem obciążenia lub zrzeczenia się dziedzictwa rzeczzonego do sądow tutejszych tym pewniej podały; ale że w przeciwnym razie tak dtugoby to dziedzictwo w sądowej zostawało administracyi, dopokiby dzieci wezwane za zmarłe ogłoszone byź nie mogły.

W Krakowie dnia 6 kwietnia 1799.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Cronsfels.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachonicy.

Ascher.

Sad C. K. kazaący Lwowski powołuje ninieyszym powtórnie urodzonego Franciszka Strzałkowskiego obywatela Galicyjskiego, i posiadacza wsi Kohubiniec o przestępstwo stanow oskarżonego, względnie w instrumencie powstania i związku zdrayczego do zwalenia formy rządu dążącym podpisanego, ażeby się końcem oczyszczenia siebie z inputowanej sobie zbródni w przeciągu 60 dni przed ninieyszym sądem stawit, albowiem inaczey za winnego, i przyznającego się do zbródni uznany bydi ma. Dan we Lwowie dnia 10go Czerwca 1799.

Franciszek Lorenz.

Kazimierz Petul.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem sukcesorom s. p. Woyciecha Wasowicza, to jest Teofilowi Wasowiczowi teraz zamężnemu Medyński jako też Antoniemu i Adamowi Wasowiczom; że Pan Franciszek Kieraicki u sądow tych, o przecięcie sprawy, względem ustąpienia dobr Mistołowic przez Karimierza Kiernickiego, wloسیونey, żatobę na ni h podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie obżałowani zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże sukcesorom Woyciecha Wasowicza z ich szkodą i ich kosztem adwokata tutejszego Pana Bema zastępcą postanowity, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpoczął się, i ukończony będzie oni z tym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 28 września 1799 roku sami stanęli albo jeżeli jakie prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą mogącą, sami sobie, podług opiewu C. K. praw przepisać winni będą.

Jozef de Nikorowicz.

Darowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniej.

W Krakowie d. 10 - czerwca 1799.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Szczepanowi Prażmowskiemu: że Pan Jacek Jezierski u Sądow tych, o przecięcie sprawy przez Xiędza Tomasza Byszyńskiego względem dziesięcin z dobr Dęba wloسیونey, żatobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostali lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, iemuż Szczepanowi Prażmowskiemu adwokata tutejszego Miłkowskiego z jego szkodą i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten podług przepisu ordynacyi sądowey rozpoczął się, i ukończony zostanie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 28 września r. b. sami stanęli, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali albo nakoniec innego sobie patrona obrali tego sądom tutejszym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, która do obrony swej za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przepisać musi.

Jozef de Nikorowicz.

Gallinek.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachod.

W Krakowie d. 24 Czerwca 1799

Ascher.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem P. Janowi Robertowi Watsonowi: że maza sukcesywna na s. p. Michale Sienkiewiczu przez Kuratora Hołowe u Sądow tych, o zapłócenie summy 1485 zł. pol. żatobę na niego podał, i pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostali, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, iemuż Panu Watsonowi adwokata tutejszego Telesfora Billowicza, z jego szkodą i jego kosztem, zastępcą postanowity, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpoczął się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 14 września R. 1799 o godzinie 9 z rana sami stanęli albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego są-

dem tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Darowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Galicyi zachodniej,
w Krakowie dnia 8. Czerwca 1799

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej znaymują tym edyktem Panu Augustynowi Stuzowskiemu: że Pani Wiktorya z Stuzowskich Swięcka u sądów tych, o zapłacenie summy 8000 zł. pol. z prowizyą z masy sukcesyonalney po s. p. Tomaszu Stuszewskim, żatobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosita

Gdy zaś sądy to, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znayduie się, onomuz Augustynowi Stuzowskiemu adwokata tutejszego P. Urbańskiego z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcom upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dniu 18 września roku tego sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, to zastępcy wyznaczonemu w czasie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądowi tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Morak

Z Rady Ces. Krol. Sądów Szlacheckich Krakowskich Galicyi
Zachodniej. W Krakowie d. 24 Czerwca 1799.
Ascher.

Ces. Kro. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, każdemu, komu o tym wiedzieć przynależy, niniejszym edyktem wiadomo czynią, iż zadłużone dobra Leopolda Kochanewskiego, Daniszow, Marustow, i długa Wola na rzecz winnego długu fiskalnego 2935 zł. rym. 37 gr. tudzież dobra Liszki z przynależnościami na rzecz winnego długu fiskalnego 3686 zł. rym. ½ gr. wszystkie w Cyrkule Radomskim znaydujące się, kontraktem arendownym w posesyją rocznią, więcey oferującemu puszczone będą.

Więc, kto tylko takowey posesyji sobie życzy, ma się dnia 31 augusta o godzinie 9 z rana r. b. na publiczney licytacyi w C. K. szlacheckich Krakow: sądach znaydować, zastawiając wolność każdemu, sobie tych dobr życzącemu, wszelkie kontyngencye kontraktu, i inwentarza tychże dobr w tutejszey registraturze przywrzenia. W Krakowie dnia 23 Julii 1799.

w Niebityneści JW. Prezesa.

Kraufs.

Jos Ennes a Cronnenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
Elsner.

Na dniu 13 sierpnia roku terażniejszego z rana o godzinie 9tej w C. K. Myszenieckiej Cyrkularney kancelaryi w tymże cykule leżące starostwo Lypnich przez publiczną licytacyą na trzy po sobie bieżące lata to jest od 150 Listopada 1799, aż do ostatniego Października 1802 najwięcey długom zastawowane będą.

Cena fiskalna (przez podatki krajowych teraźniejsza arendowna, od 10,500 zł. ryń. wynosząca, summa wywołana będzie.

Do licytacji dający mają zastaw (vadim) 1000 zł. ryń. złożyc, bez którego żaden, iako też i skarbowy dłużnik do licytacji przypuszczony nie będzie.

Z Niepołomic dnia 10 Czerwca 1799.

Karol Prokesz adiunkt dyrekcji Niepołomskiej.

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniej mocą niniejszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w Wojewodztwie Sandomirskim ziemi Chęcińskiej teraz zaś w cyrkułe Radomskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomościach to jest: połowę dobr Drzewia JPana Fabiana Szaniawskiego własnych zbieg wierzycielow był otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obwieszczałą się, ażeby aż do dnia 16go Października 1799 pretensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie JP. adwokata Walentego Ostawskiego Kuratora masy konkursowej, do tutejszego sądu szlacheckiego tym pewnie podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tcy lub owej klasie umieszczonemi byćż żądają, okazali, ile że po upłynieniu przepisane go czasu nikt więcej słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonych dłużnika w cyrkułe kraju znajdujących się dobr, bez żadnego wyłączenia oddalenia zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy iakieś prawem własności a masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzecz iakieś nieruchomości do dłużnika należącej zabezpieczona była tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby maste wienni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrozdenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w Rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 21 Października 1799 o godzinie dziewięty z rana do tutejszego Cesarzsko Krolewskiego Sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tym czasownie, ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też innym obranym, podobnież też i deputacya wierzycielow, do ktorey jednak nikt, iak tylko wierzyciel tcy samey masy zdolnym byćż może podług §. 93 i 94 obraną byćż ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaka władze deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełnić powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewnie stawić się należy, gdyż inaczej podług §. 93 zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obranie tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tutejszego Sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym pa C. K. dnieżnicznym Urzędzie ustanowionych praw przepis zachodzi. Dan w Krakowie dnia 17 Czerwca 1799.

Jożef de Nikorowicz.

Olechowski.

Jan Morak.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobillium Craecoviensis Galicie
Occidentalis.

Elsnor.

Rozporządzenie C.K. Komisji Pełnomocney Zadworney Galicyi Zachodniej.

Wygrywanie różnish rzeczy tak, iak ciągłenie Loteryi, bez pozwolenia nato wprzód

Wyrobionego jest zakazane.

Ażeby wygrywanie różnych sprzętów i rzeczy prywatne w proporcji Loteryinych ciągłen, lub nakazali uny losowy bez pozwolenia od Kamery Loteryiny w przed za wylczeniem 10. procentowej

Oplaty wyrobionego Loteryinowu dochodowi tak bardzo szkodliwe, iuz przez kilka najwyższych rozkazów zabronione, lecz według zaszytych doniesień znowu mocno się rozszerzało, tak, iako i grę zwaną Biribi maskowane skutecznie uchylić, ponawia się niniejszym wzmiankowany zakaz w każdym razie pod karą konfiskacyi, i obojnych grzywien wartość wygrywanych rzeczy wynoszących, z czego jedna trzecia część denonciantowi z zamileżniem nazwiska Jego, druga trzecia powiatowej Kalsie ubogich, a trzecia Kamery Loteryinowej przypadać ma, nakazując oraz tak wszystkim Urzędom Cyrkularnym, iako też innym Zwierzchnościom, nie tylko mieć na to barzne oko, i każde uczynione doniesienie roztrząsać, ale także w niedostatku wzmiankowanego Konsensu za każdą rekwiżycją Administracyi Loteryiny po roztrząszeniu poprzedczym nawet karę konfiskacyi wykonać, i o tem następnie dla dalszego odebrania zapadłych grzywien do niniejszych Rządow Krajowych doniesienie uczynić.

w Krakowie dnia 21go Maja 1799.

Jan Waqław baron de Margelik. C. K. Apos.

Msci. pełnomocny nadworney kommissarz.

Franciszek baron Wilson Waldgon de Castbran.